

2. Przepisów, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się do żądań wymienionych w art. 1 pkt 18 niniejszej ustawy, w zakresie dotyczącym informacji o zdarzeniach określonych w art. 33 ust. 1.

Art. 5. 1. W okresie trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy instytucje finansowe wymienione w art. 1 pkt 17 mogą wystąpić z wnioskiem do Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej lub dyrektora urzędu kontroli skarbowej, w zależności od tego, kto zażądał przekazania informacji, o ograniczenie ich zakresu.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składany jest w terminie 14 dni od dnia otrzymania żądania i wymaga uzasadnienia.

3. Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej lub dyrektor urzędu kontroli skarbowej, w terminie 30 dni od

dnia otrzymania wniosku, postanawia ostatecznie o zakresie żądanych informacji.

Art. 6. Sprawy wszczęte, a nie zakończone do dnia wejścia w życie ustawy, prowadzi się na zasadach i w trybie określonych przez przepisy dotychczasowe.

Art. 7. Minister Finansów ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolity tekst ustawy o kontroli skarbowej, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

Art. 8. 1. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1997 r.

2. Przepisy art. 1 pkt 24 i 25 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

721

USTAWA

z dnia 7 listopada 1996 r.

o zmianie ustawy o podatku od spadków i darowizn.

Art. 1. W ustawie z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. Nr 45, poz. 207, z 1989 r. Nr 74, poz. 443 oraz z 1995 r. Nr 85, poz. 428 i Nr 133, poz. 654) w art. 4 w ust. 1 pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) nabycie w drodze spadku lub darowizny budynku w części zajętej przez osoby trzecie na podstawie umów najmu, do których mają zastosowanie

przepisy o czynszu regulowanym, określonym w ustawie o najmie lokali mieszkalnych i dodatkach mieszkaniowych,”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

722

USTAWA

z dnia 7 listopada 1996 r.

o obowiązkowych egzemplarzach bibliotecznych.

Art. 1. Ustawa określa obowiązki wydawców w zakresie przekazywania dzieł oraz obowiązki bibliotek w zakresie gromadzenia dorobku wydawniczego.

Art. 2. 1. Przez określenie „wydawca” należy rozumieć osobę prawną, jednostkę organizacyjną nie posiadającą osobowości prawnej oraz osobę fizyczną, która prowadzi na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej działalność polegającą na publikowaniu dzieł; domniemywa się, że wydawcą jest osoba, której nazwę lub nazwisko uwidoczniono w tym charakterze na egzemplarzach publikacji.

2. Przez określenie „publikacja” należy rozumieć dzieła zwielokrotnione dowolną techniką w celu rozpowszechnienia, a w szczególności:

- 1) piśmiennicze, jak: książki, broszury, gazety, czasopiśma i inne wydawnictwa ciągłe, druki ulotne, afisze,
- 2) graficzne i graficzno-piśmiennicze, jak: mapy, plakaty, plany, wykresy, tabele, rysunki, ilustracje, nuty,
- 3) audiowizualne utrwalające dźwięk, obraz lub obraz i dźwięk, jak: płyty, taśmy, kasety, przeźrocza, mikrofilmy, mikrofiszki,
- 4) zapisane na nośnikach elektronicznych,
- 5) oprogramowanie komputerowe.

Art. 3. 1. Wydawca, który udostępnia publicznie egzemplarze publikacji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej lub za granicą, obowiązany jest do nieodpłatnego